

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

1 juli 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de betrokkenheid van de Participatiemaatschappij Vlaanderen bij de uitvoering van PPS-formules in Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van de controles van de Inspectie Werkgelegenheid in verband met de zogenaamde mensenhandel in de voetbalsport

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de problemen van allochtone hooggeschoolde vrouwen voor het vinden van werk op hun opleidingsniveau

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sociale begeleidingscel voor werknemers die hun werk dreigen te verliezen

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het asielcentrum De Passage – het vroegere Zon en Zee – in Westende

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de haalbaarheid van de invoeringsdatum voor de opleidings- en begeleidingscheques

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gedetineerden

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 1 juli 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.07 uur.*

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de betrokkenheid van de Participatiemaatschappij Vlaanderen bij de uitvoering van PPS-formules in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de betrokkenheid van de Participatiemaatschappij Vlaanderen bij de uitvoering van PPS-formules in Vlaanderen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, zoals u weet, volg ik die dossier nauwlettend op. Ik was dan ook zeer gelukkig met de oprichting van de PMV op 6 juli 2002.

De PMV heeft uiteraard een aanlooperperiode nodig gehad. Dergelijke organisaties moeten de juiste mensen aantrekken, een geschikte behuizing vinden en een aantal financiële beslissingen nemen. Gelet op het economisch beleid van de Vlaamse regering en op de krijtlijnen van het Vlaams regeerakkoord, zou ik de PMV evenwel als een dieselmotor willen omschrijven. Het heeft namelijk een tijdje geduurd voor de motor van de PMV in gang is geschoten.

Ik zit met een hele reeks vragen die niets met PPS-constructies te maken hebben. Ik denk hierbij in eerste instantie aan een aantal vragen over de

Vlaamse Milieuholding. Deze vragen zullen het voorwerp uitmaken van een schriftelijke vraag aan de bevoegde minister.

Vandaag wil ik me concentreren op de PPS-formules. Leden van het Vlaams Parlement en van de Vlaamse regering slaan me namelijk al jaren met deze formules om de oren. Op gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk en federaal niveau wordt met PPS-formules gegoocheld. Als ik me goed herinner, staan deze formules ook in de memorie van toelichting bij de oprichting van de PMV. Het creëren van een ankerplaats voor deze constructies is toen als een van de pijlers van de PMV naar voren geschoven.

De PMV zou over de nodige knowhow moeten beschikken om de PPS-constructies een veilige haven te bieden en zou tegelijkertijd een controle moeten uitoefenen op de verschillende mechanismen. Een PPS-constructie vereist immers het creëren van een rechtspersoon. De verankering van die rechtspersonen zou tot de opdrachten van de PMV behoren.

De PPS-formules hebben de jongste tijd hun weg gevonden naar het onderwijs, naar de openbare werken, naar de Antwerpse haven en naar de luchthaven van Deurne. Vorige week heeft de Vlaamse regering het ontwerp van decreet betreffende de PPS goedgekeurd.

Dit ontwerp van decreet zou wel eens een grote stap voorwaarts kunnen betekenen. Ik vraag me evenwel af in welke mate de PMV hierin een rol kan spelen. Het verankeren en het controleren van de PPS-projecten is een van de voornaamste pijlers van de PMV. In een nota van december 2002 staat letterlijk dat het hier een van de primordiale taken van de PMV betreft. Heel wat PPS-dossiers bevinden zich momenteel ter voorbereiding bij de PMV. Het ontwerp van decreet zal hiervoor uiteraard een facilitair kader moeten creëren.

Bogaert

In 2002 heeft de Vlaamse regering proactief ingespeeld op het feit dat de PMV eigenlijk nog een maatschappij in wording was en een kenniscentrum PPS opgericht. Op zich heb ik de oprichting van een dergelijk centrum steeds een goede zaak gevonden. Ik zou het evenwel bijzonder spijtig vinden indien het kenniscentrum PPS zich in de plaats van de PMV zou stellen. Ik weet niet of dit de bedoeling is. Ik veronderstel dat de minister dit in zijn antwoord zal verduidelijken.

Een recent dossier in de huisvestingssector heeft in de media hoge ogen gegooid. Ernst&Young heeft een flexibel model voor het kenniscentrum PPS opgesteld. Het is de bedoeling om op deze manier in tien gemeenten 900 sociale woningen te bouwen. De vraag is welke rol de PMV hierin moet spelen. Hoe moeten we de taken van de PMV en de afspraken die in het kader van het Vlaams regeerakkoord zijn gemaakt nu precies interpreteren ?

De PMV heeft een lijst opgesteld van grote en middelgrote PPS-projecten die al een tijdje in de pijplijn zitten. De PMV is evenwel van mening dat ze vaak te laat bij dergelijke projecten wordt betrokken. Een aantal mensen die bij de PMV zijn betrokken, hebben me gezegd dat ze zich op bepaalde projecten willen concentreren, maar dat anderen hun vaak voor zijn. De PMV heeft al heel wat aanvragen voor PPS-constructies ontvangen, maar beschikt niet altijd over voldoende middelen.

Uit recente feiten blijkt dat de PPS-formules in Vlaanderen door toedoen van het kenniscentrum PPS een eigen leven zijn gaan leiden. De PMV, die onder meer hiervoor is opgericht, wordt hier weinig of niet bij betrokken. Dit is een spijtige zaak. Het is immers steeds de bedoeling geweest om de PMV bij het verankeren, het begeleiden, het controleren en het uitvoeren van de PPS-dossiers te betrekken.

Mijnheer de minister, hoe ziet de huidige werking van de PMV eruit ? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het realiseren van de doelstellingen inzake de PPS-constructies ? Hoe verloopt de samenwerking tussen de PMV en het kenniscentrum PPS ? Wanneer zal een decretale basis worden gecreëerd om de PMV rechtstreeks bij de PPS-constructies te betrekken ? Bij welke concrete PPS-contracten is de PMV reeds betrokken ? Ziet de PMV nog een mogelijkheid om de oorspronkelijke doelstelling, het globaliseren en het begeleiden van de PPS-constructies in Vlaanderen, waar te

maken ? Zo ja, hoe wil de PMV deze doelstelling bereiken ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, wat de werking van de PMV betreft, verwijs ik hier naar de vrij uitvoerige beleidsbrief 2003 betreffende het economisch overheidsinstrumentarium.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief in deze commissie is gebleken dat de PMV in de loop van de voorbije 18 tot 24 maanden een immense opdracht op zich heeft genomen. Tijdens die periode is de derde functie van de GIMV volledig naar de PMV overgeheveld.

Ik wil er nog even op wijzen dat Gimvindus in diezelfde periode volledig is vereffend. In december 2002 zijn de kantoren van Gimvindus in Niel onttruimd. Het saldo aan dossiers is bij Abafin ondergebracht. We hebben orde op zaken gesteld in het economisch overheidsinitiatief.

We hebben de doelstellingen die, mede onder impuls van de voorzitter, in deze commissie naar voren zijn geschoven, volledig kunnen realiseren. De GIMV valt volledig onder de PMV. De PMV is volledig onafhankelijk. Gimvindus is volledig vereffend. De twee overblijvende participaties van Gimvindus, Staal Vlaanderen en Textiel Vlaanderen, worden bijzonder waakzaam bestuurd door raden van bestuur die, in de vorm van een dochtervennootschap, onder de PMV ressorteren.

Ik ben dan ook van mening dat de PMV zich niet langer in een aanlooperperiode bevindt. De PMV levert degelijk werk en legt momenteel de fundamenten voor een stroomlijning van het Vlaams economisch overheidsinitiatief. Het is overigens steeds de wil van deze commissie geweest om een einde te maken aan de collusie tussen de bevoegdheden van de PMV en van de GIMV.

Ik zal nu even de stand van zaken toelichten en de concrete vragen van de heer Bogaert beantwoorden.

Zoals iedereen weet, zijn de doelstellingen van de PMV met betrekking tot PPS-constructies in het maatschappelijk doel van de vennootschap opgenomen. De formulering luidt als volgt : 'De vennootschap legt zich eveneens toe op het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwer-

Van Mechelen

king door alle bevoegdheidsdomeinen door middel van gespecialiseerde dochterondernemingen.'

Dit is natuurlijk slechts een van de opdrachten van de PMV. De PMV moet tevens een aantal andere dossiers uitvoeren of saneren. In de door de raad van bestuur van de PMV goedgekeurde beleidsvisie worden deze opdrachten gepreciseerd. De leden van deze commissie hebben een toelichting bij deze beleidsvisie ontvangen. De beleidsvisie is bovendien opgenomen in mijn beleidsbrief 2003 betreffende het economisch overheidsinstrumentarium.

Uit de beleidsvisie blijkt dat de PMV in de eerste plaats zal instaan voor de uitvoering van PPS-projecten die door het kenniscentrum PPS zijn getoetst. Dat is een belangrijk aspect.

De samenwerking tussen de PMV en het Kenniscentrum PPS verloopt volgens een geëigend patroon, wat inhoudt dat éénmaal per maand overleg wordt georganiseerd, afwisselend bij de PMV en bij het PPS-Kenniscentrum. De PMV is bovendien uitdrukkelijk betrokken bij de opleiding PPS die door het PPS-Kenniscentrum wordt georganiseerd. Mensen zoals de heer Van Landenhove geeft als actief bestuurder van de PMV les in het Kenniscentrum PPS. Grotere integratie tussen beide is nauwelijks mogelijk. De samenwerking is vooral gericht op onderwerpen op het gebied van investeringsvoorwaarden. De werknemers van de PMV leveren een meerwaarde voor het Kenniscentrum.

Wat is het tijdspad voor het creëren van een decreetale basis teneinde de PMV meer en rechtstreeks bij PPS te betrekken? We mogen de zaken niet door elkaar haspelen. Er is een nieuw ontwerp van decreet ingediend over PPS. Dat werd de jongste twee weken besproken in de commissie voor Algemeen Beleid en Financiën. Er werd dinsdagnamiddag over gestemd. Volgende week volgt de bespreking in de plenaire vergadering. De bedoeling van het ontwerp van decreet is een algemene coördinatie van de opdrachten van het centrum in verband met PPS. Zoals de Raad van State had aangeraden zullen aanvragen, uitbreidingen en beperkingen in één afzonderlijk decreet worden verzameld. We nemen daarmee afstand van de bepalingen in het programmadecreet van 2002.

De opdracht van het Kenniscentrum verschilt totaal van het maatschappelijk doel van de PMV en staat omschreven in artikel 4. 'Het Vlaams Kenniscentrum PPS is belast met beleidsvoorbereidende

en beleidsevaluerende taken met betrekking tot Vlaamse PPS-projecten en met de finale toetsing en eindadvies omtrent alle Vlaamse PPS-projecten.'

Het ontwerp van decreet bepaalt binnen welke ruimte het kenniscentrum operationeel kan zijn voor de lokale besturen. We hebben daar vorige week een lange interessante discussie aan gewijd in de commissie voor Financiën. Daar praten we over mogelijke niet-bindende adviezen.

Bij welke concrete PPS-projecten werd en/of wordt de PMV reeds betrokken? Het centrum is nieuw en zoekt nog zijn weg. De PMV trouwens ook. Er is veel over PPS gepraat, maar totnogtoe werd op gewestelijk niveau weinig op gang gebracht, in tegenstelling tot het provinciale en het lokale niveau. Daarvan werden vorige week in de commissie voor Financiën tal van voorbeelden gegeven, niet in het minst door de voorzitter van de commissie voor zijn eigen gemeente Aartselaar.

We moeten een onderscheid maken tussen de projecten die aan de PMV werden voorgelegd, maar waarvoor nog geen afgewerkte business case bestaat, en de projecten waarvoor via de bevoegde minister een concrete opdracht gegeven is en de werkzaamheden zijn gestart. Ik noem u een aantal aan de PMV voorgestelde projecten. De PMV voert een vooronderzoek uit naar een vijftal zaken.

PPS kan worden ingeschakeld voor de bouw van Vlaamse administratieve centra. Een concreet project is in voorbereiding voor een inplanting in Gent.

Voor het Begeleid Individueel Studeren, het BIS, worden binnenkort privé-partners ingezet.

Voor het DAB Loodswezen is het basismodel door de administratie uitgewerkt, en aan de PMV werd gevraagd om het verder te concretiseren. De PMV heeft een klein aandeel gehad in de oprichting van de BAM. De BAM zal worden gekapitaliseerd door middelen van de begrotingscontrole en het programmadecreet. Op 't Eilandje in Antwerpen worden diverse vastgoed- en infrastructuurprojecten onderzocht op hun haalbaarheid als mogelijke PPS-constructies. Daar zullen voorstellen op volgen.

De regering heeft formele opdrachten gegeven aan de PMV. Dat was onder meer het geval voor de luchthaven in Deurne en de ondertunneling van de Krijgsbaan in Deurne. De PMV heeft haar rol gespeeld en een aantal mogelijke PPS-constructies

Van Mechelen

voorgesteld. Die nota werd vorige vrijdag op de ministerraad besproken en formeel goedgekeurd. De PMV kan nu overgaan tot het uitschrijven van de statuten van deze PPS-vennootschap enerzijds. Anderzijds zal er met de bevoegde administratie een aanbesteding plaatsvinden om privé-actoren formeel uit te nodigen om toe te treden tot deze vennootschap en het businessmodel af te sluiten om dan opnieuw het dossier ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Voor de sociale huisvesting vroegen wij de PMV om een concrete PPS-structuur vorm te geven op basis van een eerder verrichte studie die tot stand kwam onder leiding van het kabinet van de bevoegde minister. Verder werkt de PMV binnen het interkabinettenoverleg aan een kader voor brownfieldontwikkeling. We lieten een voorbereidende studie maken door PricewaterhouseCoopers over het concept van een amortisatiefonds. De overheid zou een deel van het risico van die brownfields afschermen. Er werd een uitgebreide nota gemaakt. De conclusie was dat we met vijf projecten moesten starten. Er werden acht plus twee concrete projecten geselecteerd. Die komen stilaan in hun eindfase. Intussen zal ik een ontwerp van brownfielddecreet opstellen en voorleggen aan de regering.

Ziet de PMV nog de mogelijkheid om de oorspronkelijke optie, namelijk het lokaliseren en begeleiden van PPS in Vlaanderen te realiseren? Ik denk het wel. Iedereen moet zijn plaats zoeken in dit nieuwe landschap. Dat is engineering. Dit is allemaal nieuw. We streven ernaar om van één plus één drie te maken. Het spreekt voor zich dat de heer Seynave aan de ene kant en de heer Van Landenhove aan de andere kant elkaar moeten vinden om een en ander samen te realiseren.

Afhankelijk van de toetsing door het Kenniscentrum zal de PMV al dan niet bij de projecten worden betrokken, vooral wanneer er een financiële inbreng van de Vlaamse overheid in een participatieve PPS-constructie vereist is, zoals in Deurne. Het begint dus met een idee. Dit gaat naar het Kenniscentrum waar het wordt onderzocht. Als daaruit blijkt dat er een participatie nodig is van de Vlaamse overheid via een PPS dan is het aan de PMV om daar al dan niet op in te gaan. Meestal moet dat gebeuren via een tussenstap via de regering. Momenteel werken we aan de beheersovereenkomst. Die wil ik afronden in mijn volgende beleidsbrief. We moeten het redelijk en het billijke tegen elkaar afwegen, de rechten en plichten bij de

juiste personen brengen zodat we niet in een strak carcan terechtkomen.

Dit wil zeggen dat er geen dwingende juridische bepalingen zijn die opleggen dat elk PPS-project met inbreng of medewerking van de PMV moet verlopen. Dit is met name niet het geval voor niet-participatieve PPS-constructies en voor PPS-projecten die worden opgezet door IVA's met rechts-persoonlijkheid en EVA's, wanneer zij geen beroep doen op bijkomende overheidsmiddelen. Dit debat – over het BBB – woedt op dit moment ongetwijfeld in de De Saedeleerzaal. Het globaliseren en begeleiden van PPS in Vlaanderen is bijgevolg een gezamenlijke functie van de PMV en het PPS-Kenniscentrum, waarin voor beide een specifieke rol is weggelegd, afhankelijk van de fase waarin het project verkeert. De voorbereiding, coördinatie en evaluatie zijn voor het Kenniscentrum. De uitvoering zal meestal door de PMV gebeuren.

Ik heb vorige week naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet zeer duidelijk gezegd dat dit tot verdere integratie moet leiden. U weet dat het Kenniscentrum is opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer, terwijl de PMV een vennootschap is die functioneert op basis van onze wetgeving op de overheidsbedrijven die we hebben bijgestuurd. Het decreet zal de kern vormen van een duidelijke rolverdeling tussen het Kenniscentrum PPS en de PMV. Ik had deze ochtend nog een lange vergadering met de PMV om uit te zoeken of we formele structuren kunnen opzetten. We moeten het personeel en het statuut van de Vlaamse investeringsmaatschappij nog eens bestuderen.

Verder moeten we de ministeriële samenwerking op een formeel niveau tillen. We hebben al een voorstel voor het mogelijke verloop van een dossier. Als de minister van Onderwijs bijvoorbeeld een idee heeft, moet dat dan eerst aan mij worden voorgelegd of moet het naar het Kenniscentrum? Momenteel stellen we een aantal schema's op. Bovendien hebben we de rollen tussen het kenniscentrum PPS en de PMV verdeeld. Dit zal in de loop van juli 2003 verder met de betrokken partijen worden besproken. Naar aanleiding van de beleidsbrief, die we in de loop van de komende weken zullen schrijven, zal ik hierover verder verslag uitbrengen.

De wagen komt langzamerhand op snelheid. De ideeën stromen binnen. De projecten vermenigvuldigen zich. Beiden entiteiten werven personeel aan om de diensten te versterken. Indien het Vlaams Parlement dat wil, kan het ontwerp van decreet

Van Mechelen

volgende week al worden goedgekeurd. We functioneren momenteel in een hoopgevend kader.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Ik zou de minister willen danken voor zijn degelijk onderbouwd antwoord. Een aantal zaken zijn me evenwel nog niet duidelijk.

Het kenniscentrum PPS is niet gelijktijdig met de PMV opgestart. De oprichting van de PMV heeft een stuk eerder plaatsgevonden. Het kenniscentrum PPS heeft evenwel een eigen plaats gevonden. De Vlaamse regering heeft het kenniscentrum PPS ernstig ondersteund. Het is een DAB met een speciale opdracht geworden.

We mogen niet vergeten dat de PMV een rechtspersoon is. Het gaat hier volledig om een Vlaams overheidsinitiatief in de economische sector. De PMV zorgt evenwel niet voor een verankering van de PPS-formules. De PMV moet de geldelijke participatie van de Vlaamse overheid aan derden voorleggen. Het kenniscentrum PPS moet de projecten screenen. De PMV moet die projecten vervolgens uitvoeren. Dat betekent dat de opdracht van de PMV gedeeltelijk afhankelijk is van derden.

In 2001 was ik van mening dat de PMV voor een grote verankering zou zorgen en de wirwar van PPS-constructies in Vlaanderen in het oog zou kunnen houden. Deze functie is momenteel blijkbaar door het kenniscentrum PPS overgenomen. Dat is een belangrijke vaststelling.

De minister heeft daarnet de opdracht van de PMV duidelijk afgebakend, de oprichtingsgrond van het kenniscentrum PPS toegelicht en de onderliggende hiërarchische structuur geschetst. Nu weten we welke minister een dossier kan doorschuiven, in welke richting dit doorschuiven plaatsvindt en welke maatschappij uiteindelijk voor de uitvoering moet instaan. Ik veronderstel dat het antwoord van de minister voor heel wat mensen verhelderend is.

Ten slotte weten we nu wat we precies mogen verwachten. Op zich gaat het hier om een materie sui generis. Dit is vergelijkbaar met de rechtspraak over de leasingtechniek. De leasingtechniek bestond al een hele tijd voor een wettelijke regeling is getroffen. De PPS-formules zullen ook al een hele tijd voor het decreet betreffende de PPS hebben bestaan.

Hoewel ik weet dat deze materie bij de minister in goede handen is, zal ik dit op de voet blijven volgen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik stel voor dat we dit debat in het kader van de beleidsbrief vervolledigen. Meestal hebben we dan wat meer tijd om een ruime discussie te voeren.

Vorige week hebben we in de commissie voor Financiën en Begroting lang gedebatteerd over de verhouding tussen het kenniscentrum PPS en de lokale besturen. Ik vind dat de gemeentebesturen, de OCMW's, de provinciebesturen en de intercommunales een beroep moeten kunnen doen op het kenniscentrum PPS. Ik zou die besturen evenwel willen vrijstellen van de verplichting om de projecten te toetsen. Die verplichting, die momenteel op Vlaams niveau bestaat, zou immers een fnuikend effect kunnen hebben op een dynamiek die op dat bestuursniveau groter is dan op het Vlaams niveau.

De gemeentelijke autonomie moet hierbij zijn rol kunnen spelen. De gemeenteraad moet dan voor de nodige democratische controle zorgen. De voorgedij blijft hierop onverkort van toepassing. Het kenniscentrum PPS mag zich ten aanzien van de gemeentelijke initiatieven niet betuttelend opstellen.

We moeten tevens de schaalgrootte in het oog houden. We moeten vermijden dat hetzelfde gebeurt als bij de indiensttreding van de Vlaamse Bouwmeester. Elk gemeentebestuur heeft zich een tijdlang verplicht gezien om elk dossier, zelfs voor de heraanleg van het pleintje voor het gemeentehuis, voor advies aan de Vlaamse Bouwmeester over te maken. De Vlaamse Bouwmeester heeft me dan ook zeer snel gevraagd om het uitvoeringsbesluit te wijzigen en beperkingen qua volume in te voeren. Sindsdien moet hij enkel nog de grote projecten adviseren. Het kenniscentrum PPS mag niet verzuipten in kleine projecten die op een ander niveau kunnen worden behandeld. We moeten ervoor zorgen dat het kenniscentrum PPS zich enkel over de grote projecten moet uitspreken.

De maatschappelijke, economische en financiële toegevoegde waarde van de PPS-constructies is vorige week in de commissie voor Financiën en Begroting uitgebreid aan bod gekomen. Het kenniscentrum PPS moet die toegevoegde waarde bewaken. Op basis van dit belangrijk aspect moet het

Van Mechelen

kenniscentrum PPS de Vlaamse regering adviseren.

De vraag om uitleg van de heer Bogaert biedt me de mogelijkheid om de situatie nog eens duidelijk te schetsen. Het kenniscentrum PPS is actief en beschikt over mensen en bureaus. De PMV is gehuisvest en actief. Nu moeten we de verschillende verhoudingen tussen de Vlaamse regering, het kenniscentrum PPS en de PMV, tussen de ministers van de Vlaamse regering onderling en tussen de PMV en het kenniscentrum PPS formaliseren.

Met betrekking tot een aantal gevallen is het mijn bedoeling dit nog voor het zomerreces door middel van ministeriële mededelingen te doen. Ik wil dit tijdig opstarten. Niets belet ons immers om in de loop van de komende maanden voor een eventuele bijsturing te kiezen. Een formeel operationeel kader moet tijdverlies voorkomen.

In het huisvestingsdossier is indertijd heel veel tijd verloren gegaan. Het kabinet en het kenniscentrum PPS hebben toen overleg gepleegd zonder de PMV op de hoogte te brengen. Zodra het dossier op de tafel van de Vlaamse regering is terechtgekomen, heb ik, in mijn hoedanigheid van voogdijminister, een aantal vragen gesteld. Aangezien het dossier nog niet grondig met de PMV was besproken, hebben deze vragen voor een nieuwe vertraging gezorgd.

Aangezien we dergelijke situaties in de toekomst willen vermijden, hebben we deze ochtend een schema opgesteld om de formele besluitvorming tussen de Vlaamse regering, de ministers van de Vlaamse regering en de instituten te regelen. Deze werkwijze lijkt me zeer belangrijk.

Een tussenstap langs de Vlaamse regering blijft noodzakelijk. Bij een nieuwe opdracht hoort immers een budgettair kader. Dit kader moet worden ingevuld op het ogenblik dat de opdracht wordt gegeven. We moeten beslissen welke financiële middelen we hiervoor willen inzetten. Indien we deze stap nu overslaan, zullen we al snel in de problemen komen.

Het bundelen van de opdrachten is momenteel volop in gang. Enkel de Vlaamse Milieuholding hinkt wat achterop. We zouden hiervoor hetzelfde scenario als voor Gimvindus willen hanteren. Eerst moeten we evenwel nog een paar andere problemen oplossen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van de controles van de Inspectie Werkgelegenheid in verband met de zogenaamde mensenhandel in de voetbalsport

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de resultaten van de controles van de Inspectie Werkgelegenheid in verband met de zogenaamde mensenhandel in de voetbalsport.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, deze vraag om uitleg betreft de mensenhandel in de voetbalsport. Hoewel mensenhandel een zwaar en gevoelig woord is, kan ik iedereen verzekeren dat we enkele jaren geleden in de voetbalsport echt met mensenhandel werden geconfronteerd.

Elke week verscheen in de pers wel een verhaal over Afrikaanse, Oost-Europese of Zuid-Amerikaanse voetballers die door malafide makelaars met valse beloftes naar hier waren gelokt. In sommige gevallen ging het zelfs over jongetjes van veertien of vijftien jaar.

De meeste jonge voetballers zijn met een toeristenvisum in België toegekomen. Het is me overigens nog steeds een raadsel hoe die makelaars van de Belgische ambassades in Afrika toeristenvisa voor voetballers wisten te bekomen.

In België leurd de makelaars met hun spelers. Ze boden ze eerst aan bij de ploegen van eerste klasse. Indien ze werden aanvaard, moesten ze daar zeggend enkele maanden stage lopen. Spelers die tijdens hun stage niet voldeden, werden aan ploegen van lagere klassen aangeboden. Sommigen kwamen zelfs in de provinciale reeksen terecht.

Hoewel een klein aantal Afrikaanse of Zuid-Amerikaanse voetballers het bij Belgische topploegen echt hebben gemaakt, is de meerderheid aan haar lot overgelaten. Velen zijn in de illegaliteit verdwenen, met alle nefaste en schrijnende gevolgen van

Hostekint

dien. Gelukkig zijn er nog steeds organisaties en personen in België die zich om deze sukkelaars bekommeren.

Een aantal Vlaamse en federale volksvertegenwoordigers hebben de aandacht op het probleem van de mensenhandel gevestigd. Tijdens de vorige en de huidige legislatuur heeft de commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement hoorzittingen over dit onderwerp georganiseerd. Tijdens deze hoorzittingen zijn onder meer de vertegenwoordigers van de KBVB aan bod gekomen.

De Vlaamse regering heeft haar verantwoordelijkheid opgenomen. De minister heeft deze problematiek de nodige aandacht geschonken. Het decreet betreffende de privé-arbeidsbemiddeling van april 1999 is hiervan een goed voorbeeld. Een ander goed voorbeeld is het verstrengde toezicht op het afleveren van arbeidsvergunningen en -kaarten.

Ik hoop dat de minister straks zal verklaren dat de situatie is verbeterd en dat de vroegere situatie is verdwenen. De verantwoordelijkheid voor deze wantoestanden ligt of lag alleszins bij een aantal instanties. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de voetbalclubs, aan de voetbalmakelaars, die meestal in opdracht van de clubs werken, en ten slotte ook aan de KBVB.

De minister heeft de KBVB in het verleden terecht gehekeld. De KBVB heeft het voorbeeld van de basketbal- of de volleybalbond niet gevolgd en heeft steeds geweigerd een protocol met de Vlaamse overheid af te sluiten. Een dergelijk protocol zou sluitende wederzijdse engagementen betreffende het afleveren van spelerslicenties en van arbeidskaarten en -vergunningen tussen clubs, spelers en makelaars moeten bevatten.

Ik heb dit onderwerp hier al meermaals ter sprake gebracht. Op een bepaald ogenblik heeft de minister, in antwoord op een van mijn vragen, verklaard dat de KBVB zich boven de Vlaamse regelgeving stelt en zich achter de UEFA-reglementering en de minder stringente Waalse wetgeving schaaft.

Dat de minister voor een strenge aanpak heeft gekozen, blijkt onder meer uit zijn beslissing om de sociale inspectie de baan op te sturen en systematische controles te laten uitvoeren. Aanvankelijk hebben die controles tot ontstellende resultaten geleid. In 2000, ten tijde van de eerste controle, zijn in heel wat eersteklasseclubs spelers aangetroffen

die niet over de vereiste papieren beschikten en die vaak in zeer moeilijke tot mensonterende omstandigheden moesten werken. We mogen trouwens niet uit het oog verliezen dat diezelfde clubs blijkbaar wel voldoende geld hebben om grote buitenlandse transfers te betalen.

Het is niet bij die eerste controle gebleven. De tweede en de derde controle waren eigenlijk gezamenlijke onderzoeken van de inspecties Werkgelegenheid en Sociale Zaken. Tijdens die controles is gebleken dat de harde aanpak van de minister reeds vruchten had afgeworpen. In eerste klasse was de situatie zo goed als genormaliseerd en beschikten alle spelers over arbeidskaarten en -vergunningen. Helaas bleek tegelijkertijd dat de problemen zich hadden verplaatst naar de lagere klassen, tot in de vierde provinciale afdeling toe. Deze resultaten dateren van december 2002. De minister heeft altijd verklaard dat hij niet bij de pakken zou blijven zitten. Door middel van inspecties zou hij er nauwlettend op toezien dat de clubs de Vlaamse regels rigoureus toepassen.

Mijnheer de minister, het is al een paar jaar stil. In de pers verschijnen geen berichten of schrijnende verhalen meer. Hoewel geen nieuws in dit geval misschien goed nieuws is, zou ik u toch vier concrete vragen willen stellen.

Ten eerste, hoe zit het met de controles die de inspectie Werkgelegenheid in de loop van het afgelopen seizoen bij de voetbalclubs heeft uitgevoerd. Wat is in dit verband de stand van zaken? Ten tweede, welke conclusies trekt u uit de resultaten van deze inspecties.

Ten derde, hoe zit het met de makelaars zonder vergunning? Tijdens vroegere inspecties zijn de namen van 29 makelaars die zonder vergunning werkten naar boven gekomen. Hoe is de situatie op dit vlak geëvolueerd?

Ten vierde, uw relatie met de KBVB is, op zijn zachtst gezegd, steeds stroef geweest. Binnen enkele weken gaat het nieuwe voetbalseizoen evenwel van start. Hebt u onlangs overleg gepleegd met de KBVB? Plant u dergelijk overleg in de nabije toekomst?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zal de vragen van de heer Hostekint systematisch beantwoorden.

Landuyt

Wat de eerste vraag betreft, kan ik gerust stellen dat we alle clubs van eerste, tweede en derde klasse van het mannenvoetbal en van de eerste klasse van het vrouwenvoetbal hebben gecontroleerd. In totaal hebben we 59 ploegen gecontroleerd.

Tijdens die controles zijn vijf processen-verbaal voor overtredingen van migratiewetten of van het arbeidsrecht opgemaakt en zijn zeven waarschuwingen, vooral in verband met de arbeidsbemiddeling, gegeven. Voor verder onderzoek zijn nog een veertigtal dossiers aangelegd. De meeste van die dossiers gaan over het grootste probleem dat zich momenteel stelt, de arbeidsbemiddeling.

Ten gevolge van de controles zijn een aantal problemen blijkbaar opgelost. Uit de controles blijkt dat de toestand in de voetbalwereld er vrij genormaliseerd uitziet. Uit de rest van mijn antwoord zal blijken dat we deze resultaten ondanks de KBVB hebben gehaald. De KBVB geniet van de betere reputatie die de voetbalwereld momenteel geniet. Wat het maken van concrete afspraken betreft, kunnen we over de samenwerkingsbereidheid van de KBVB evenwel echt niet gelukkig zijn.

Wat de tweede vraag betreft, wil ik er vooreerst op wijzen dat de voetbalwereld de migratiewetgeving momenteel voor het eerst naleeft. De enigen die we in de gaten moeten houden, zijn de zogenaamde testspelers. Testspelers zijn jonge spelers die hier tijdelijk komen spelen. We hebben al vaak vastgesteld dat de arbeidskaarten conform de reglementering zijn ingediend, maar dat de spelers in kwestie onvindbaar zijn. We zijn met andere woorden niet zeker of ze allemaal weer het land hebben verlaten. Eigenlijk wordt de migratiewetgeving momenteel op alle niveaus van de voetbalwereld naar de letter nageleefd.

Wat de derde vraag betreft, moet ik melden dat er zich nog een aantal problemen voordoen op het creatieve terrein van de arbeidsbemiddeling in de voetbalwereld. In die arbeidsbemiddeling zitten we met twee tendensen.

Er zijn steeds meer erkende bemiddelaars. We zijn niet zeker of al die bemiddelaars de 7-percenteregeling naleven. Dat blijft moeilijk te controleren. Steeds meer door de FIFA of de KBVB erkende makelaars dienen bij de Vlaamse overheid een erkenningsaanvraag in. Ook hier zou enige vorm van medewerking van de KBVB een gunstig effect kunnen hebben. Aangezien een aantal door de KBVB erkende makelaars nog niet door de

Vlaamse overheid zijn erkend, blijven we met een grijze zone zitten.

De KBVB zou kunnen meewerken door de makelaars eenvoudigweg te signaleren dat een erkenning door de KBVB niet automatisch inhoudt dat ze ook conform de regelgeving van het Vlaams Gewest handelen. Dit gebrek aan samenwerking valt uiteraard te betreuren. Mijns inziens heeft de Vlaamse overheid nog maar de helft van de door de KBVB erkende makelaars erkend. Een aantal van hen heeft zich naar aanleiding van inspecties in regel gesteld.

De Vlaamse voetbalwereld moet overigens zeer boeiend zijn. Vlaanderen telt momenteel 59 erkende makelaars. Dit is een pak meer dan vroeger. Vorig jaar waren er nog maar een twintigtal erkende makelaars in Vlaanderen. Desondanks zijn een aantal door de FIFA of de KBVB erkende makelaars nog steeds niet door de Vlaamse overheid erkend. De KBVB zou haar eigen erkenning aan de wettelijke erkenning kunnen koppelen. Ik blij alleszins vragende partij voor een dergelijke samenwerking.

Wat de vierde vraag betreft, kan ik de toestand als geregulariseerd omschrijven. De situatie in de verschillende voetbalklassen is geregulariseerd. De inspecties hebben hierin een grote rol gespeeld. De KBVB heeft hieraan evenwel weinig medewerking verleend. We hebben de steun van de KBVB nog steeds nodig. Zonder de steun van de KBVB kan de Vlaamse overheid de door de KBVB erkende makelaars niet erkennen.

Aangezien de KBVB ons onvoldoende steunt, zullen we de controles op de arbeidsbemiddeling in de voetbalsport voortzetten. Het is uiteraard onze bedoeling om tot een sluitend net rond de mensenhandel te komen. Dit kan enkel lukken indien de arbeidsbemiddeling een volledig erkend milieu wordt.

Globaal heb ik goed nieuws. Het blijft evenwel spijtig dat de KBVB niet beter met ons wil samenwerken.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik zou de minister willen bedanken voor zijn duidelijk en positief antwoord. De verbetering van de situatie is een pluim op de hoed van het Vlaams Parlement en van de Vlaamse regering. Het probleem is in het Vlaams Parlement aangekaart. De Vlaamse regering heeft er de nodige aandacht aan geschonken. Over de

Hostekint

KBVB maak ik me al lang geen illusies meer. We hadden ooit een hoorzitting met de heer Peeters, voorzitter van de KBVB. Alleen al uit zijn hautaine houding tegenover ons en tegenover het parlement in het algemeen, bleek dat zijn instituut zich boven de wet stelt. De bond is zeer kapitaalkrchtig, telt duizenden leden en handelt eigenmachtig. Het probleem van de mensenhandel en de toestand met de voetbalmakelaars hangen nauw samen.

We lezen elke dag in de krant dat zowel ploegen in eerste als in lagere klassen kampen met enorme financiële problemen. In eerste klasse zijn er slechts vier of vijf ploegen financieel gezond. Er is nog weinig geld te verdienen met transfers, zeker met het arrest-Bosman. Dan is het natuurlijk zeer verleidelijk om achterpoortjes te zoeken. Er zijn voetbalmakelaars die hun werk zeer ernstig doen en zich aan de reglementen houden. Er zijn er evenveel andere. Ik mag niet veralgemenen, maar ik spreek uit ervaring en ik heb veel contacten in de voetbalwereld. Er zijn nog altijd clubs die gebruik maken van een malafide makelaar om op een zeer goedkope manier aan spelers te raken. Er zijn gevallen bekend van clubs die jonge spelers kopen in Afrika en met hele bussen naar hier halen. Gelukkig is dat voorbij. Waakzaamheid blijft geboden, mijnheer de minister. Ik vertrouw erop dat u en uw administratie die waakzaamheid aan de dag leggen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Voor de goede orde wil ik graag benadrukken dat de KBVB heeft meegewerkt om de migratieproblematiek aan te pakken. Alle uitwassen bij de tewerkstelling van vreemde spelers zijn achter de rug. Iedereen neemt nu een correcte houding aan.

We kunnen de migratiedeur niet sluiten zo lang de arbeidsbemiddeling, de verschillende tussenpersonen dus, niet de juiste houding aannemen. Ons enige probleem – maar dat is dan wel een groot – met de voetbalbond is dat hij makelaars, erkend door de FIFA of door de KBVB, laat opereren zonder hen erop te wijzen dat ze zich, wat Vlaanderen betreft, moeten conformeren aan de erkenningsregeling. Die regeling is er niet op gericht het de mensen moeilijk te maken, ze is voor ons essentieel om circuits van mensenhandel stop te zetten. Op dat punt ontgoochelt de samenwerking met voetbalbond, in die zin dat er geen samenwerking is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de problemen van allochtone hooggeschoolde vrouwen voor het vinden van werk op hun opleidingsniveau

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de problemen van allochtone hooggeschoolde vrouwen voor het vinden van werk op hun opleidingsniveau.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wou graag mijn vragen switchen omdat mevrouw Rina Duro van de integratiedienst Leuven hier aanwezig is. Zij is initiatiefneemster van de groep allochtone vrouwen die enkele weken geleden een persconferentie gaven.

Zij lanceerden de oproep om meer aandacht te besteden aan de hooggeschoolde allochtonen. Merkwaardig genoeg vinden veel hooggeschoolde allochtone vrouwen – maar ook mannen, de beweging richt zich ook tot mannen – zeer moeilijk een geschikte job. Ondanks hun diploma, en in veel gevallen jarenlange ervaring, kunnen zij niet terecht op onze arbeidsmarkt, tenzij in jobs voor ongeschoolden zoals poetsvrouw, onthaal en dergelijke.

Hun noodkreet is onderbouwd door een onderzoek van vorig jaar. In 2000 heeft het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur een evaluatie gemaakt van het inburgeringsbeleid. Daaruit bleek dat 53 percent van de deelnemers aan het inburgeringstraject eigenlijk hooggeschoolden zijn, 8 percent beschikt zelfs over een universitair diploma. Dat staat een beetje in contrast met het beeld dat wij hebben van allochtone werknemers. We zien hen als laaggeschoolden, niet-geïntegreerd en evenmin gemotiveerd.

Dat onderzoek heeft geleid tot een actieonderzoek van het faculteit Sociale en Culturele Antropologie van de KU Leuven. Dat liep van oktober 2001 tot oktober 2002. Er werden 136 geschoolde en hoog-

Laurys

geschoolde allochtonen gevolgd. Hun bevindingen werden getoetst aan de ervaring van intermediairen. Dat zijn medewerkers en coördinatoren van de VDAB, de STC's en onthaalbureaus, en aan de ervaring van zes personeelsverantwoordelijken van bedrijven. Ik haal kort de vaststellingen van dat onderzoek aan. De meeste hooggeschoolde mannen en vrouwen komen in ons land terecht als politiek vluchteling, via gezinsvorming of gezinshereniging of omwille van werk en studies. Het onderzoek stelt vast dat onze maatschappij niet klaar is voor die groep geschoolde en hooggeschoolde allochtonen. Ons onthaal is te veel afgestemd op laaggeschoolden. De informatie en de behoeften van die doelgroep verschillen naargelang het verblijfsstatuut dat ze hebben, hetzij vluchteling hetzij volmigrant. De basisbehoefte blijft de kennis van het Nederlands. Dat bleek al tijdens de debatten over het inburgerings- en inwerkingsbeleid. Ofwel zijn ze het Nederlands wel machtig maar missen ze het specifieke vakjargon voor een job.

Een ander probleem is de erkenning van buitenlandse diploma's. Dikwijls krijgen deze allochtonen verkeerde informatie. Ze richten zich vaak tot de VDAB en de VDAB richt zich meestal tot de laaggeschoolden terwijl personeelsverantwoordelijken werken via advertenties in kranten. Die vacatures bereiken de bewuste doelgroep niet.

De allochtone vrouwengroep van Leuven signaleert ook de problemen van discriminatie, vooroordelen en racisme. Er is een gebrek aan geschikte opleidingen. De bedrijfswereld is vaak gevoelig voor het imago van multicultureel bedrijf maar op zoek gaan naar hooggeschoolde allochtonen hoort daar niet bij.

Er is wel degelijk een integratiewil bij die doelgroep. De opvang in ons land is inadequaat. Er is heel wat verspilling van talenten en vaardigheden. Heel wat institutionele barrières verhinderen de doorstroming naar geschikte jobs. Als een migrant hier terechtkomt met een diploma van dokter en we laten hem hier aan de band werken, is dat een regelrechte verspilling.

Kersvers kamerlid El Khadraoui heeft daarover verklaard dat we met een Europees probleem zitten. Een Europese oplossing zou inderdaad het meest efficiënt zijn, maar een Europese procedure kan nog lang op zich laten wachten. Mijnheer de minister, ik heb uw beleidsnota en -brieven nog eens nagelezen. Ik kan niet beweren dat er geen aandacht wordt besteed aan dit thema. Er werden

voorstellen gedaan aan die doelgroep. Overweegt u maatregelen in samenwerking met de minister van Onderwijs ? Ik denk vooral aan het starten en uitwerken van een procedure voor de erkenning van verworven competenties.

De voorzitter : Ik heb zelf een opmerking, mijnheer Laurys. Ik kan alle begrip opbrengen voor uw vraag. We moeten echter voorzichtig omspringen met de erkenning van diploma's. Ik kan me voorstellen dat een diploma afgeleverd door de universiteit van Kinshasa een heel andere lading dekt dan een diploma afgeleverd door de University of Harvard.

De heer Jan Laurys : Dat hangt ervan af op welk domein natuurlijk. Wij zien die erkenning niet als een gelijkschakeling van het diploma, maar als een erkenning van de capaciteiten. Een immigrant zou aan een Vlaamse universiteit een soort test kunnen afleggen om zijn capaciteiten te bepalen. We hebben daarover gepraat, die mensen zijn echt wel bereid om zo'n test af te leggen. Daarna kunnen we eventueel tot een gelijkschakeling overgaan.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik onderschrijf de vraag van de heer Laurys. Als competentietest kan een werkzoekende allochtoon ook een soort stage afleggen. We kunnen niet op voorhand zeggen dat een buitenlands diploma niet kan worden gelijkgeschakeld. Volgens mij is dat in de verpleging al gebeurd. Eventueel kunnen er dan nog examens volgen. We moeten daar creatief mee omgaan.

De heer Jan Laurys : Het is geen kwestie van soepelheid of goodwill, we mogen daarin echt wel streng zijn. Wie een erkenning wil en vertrouwen wil wekken bij de werkgever, mag een ernstige test ondergaan. Daar zit het probleem niet.

Mevrouw Veerle Declercq : We moeten met objectieve criteria werken.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik wil niet vooruitlopen op de vraag van de heer Martens aan minister Vanderpoorten over dit onderwerp. Maakt u daar afspraken over in uw fractie ?

De heer Jan Laurys : Normaal gezien wel, maar daarvan ben ik niet van op de hoogte.

Minister Renaat Landuyt : Hij heeft de juiste vraag aan de juiste persoon gesteld. Dit valt natuurlijk wel onder twee bevoegdheden.

Er bestaat een procedure voor de erkenning van buitenlandse diploma's. Een land dat asielzoekers opvangt en erkent, moet nagaan of en hoe zij in de arbeidsmarkt terecht kunnen. Hoe en in welke mate kunnen we hun diploma erkennen ? Dat is een evidente vraag. De procedure maakt een onderscheid tussen EU- en niet-EU-diploma's.

De procedure vereist het advies van minstens twee universiteiten. Die gaan na wat de gelijkschakeling zou inhouden. De procedure verloopt traag en streng. Dat kan tal van redenen hebben zoals onderzoek en respect voor de termijnen. Dit kan het tempo bepalen. De strengheid kan door de universitaire politiek worden bepaald. Op zich is het de moeite waard om die procedures en het verloop van de erkenning te onderzoeken. Dat valt onder de bevoegdheid van de minister van Onderwijs.

Als minister van Werkgelegenheid ben ik uiteraard geïnteresseerd in deze problematiek, want alle informatie van de VDAB over werkzoekenden, die ook op de VDAB-website staat, is gebaseerd op wettelijke criteria. Een van die criteria is het, al dan niet erkende, diploma. Nogal wat allochtone werkzoekenden vallen onder de categorie laaggeschoolden, maar hebben een hogere opleiding genoten. De procedures moeten voortdurend worden bewaakt en eventueel aangescherpt. Natuurlijk moeten we waakzaam blijven, want niet alle opleidingen kunnen zomaar worden gelijkgesteld.

Overheidsdiensten richten hun aandacht op de diploma's, maar op de privé-arbeidsmarkt zijn juiste kwalificaties noodzakelijk. Werkgevers moeten zeker kunnen zijn dat een attest of diploma de juiste lading dekt. In Vlaanderen zullen we dit probleem proberen oplossen met ervaringsdiploma's. In Frankrijk is een gelijkaardig systeem in gebruik, waarbij via een snelle test een attest kan worden verstrekt. Aan de hand van dat attest weet de werkgever over welke vaardigheden iemand beschikt.

Over een aantal weken zal ik een voorontwerp van decreet over erkenning van elders verworven competenties neerleggen. 'Elders verworven' staat niet enkel voor het buitenland, maar ook voor de opgedane ervaring. Het is immers belangrijk om ervaringen in een attest te erkennen. Via dit systeem kan veel vlotter worden ingespeeld op de vragen van de werkgevers, want ik herhaal dat zij niet zozeer diploma's vragen, maar zeker willen zijn van

de vaardigheden van potentiële werknemers. Naast het klassieke diplomasysteem, zal een systeem van verworven competenties worden voorgesteld.

De tekst van het voorontwerp van decreet is reeds af, dus zal ik u op heel korte termijn meer kunnen vertellen over de invoering van een soort ervaringsdiploma.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, zullen die attesten ook gelden voor geneesheren en dierenartsen ? Ik zie niet goed in hoe kan worden uitgemaakt of iemand over de nodige competenties beschikt.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Declercq, de medische opleidingen die in het buitenland werden genoten, vormen ons moeilijkste probleem. De aanpassing van de erkenningsprocedure van diploma's is daarbij van groot belang, want niet alles kan worden opgevangen door de attesten. De erkenning van buitenlandse diploma's zou nog heel wat vlotter kunnen, zowel op het vlak van tijdsduur als op dat van het eindresultaat. Daarnaast kunnen vele problemen worden opgevangen door het attesteren van ervaring na een vlotte test.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik stel vast dat ik mijn vraag misschien te eng heb gericht op de elders verworven competenties, of de doelgroep van hooggeschoolde allochtonen. Wellicht kunnen nog andere initiatieven het contact met de werkgever versnellen. De VDAB zou daarbij een rol kunnen spelen.

Het klopt dat de privé-sector veeleer kwalificaties of scholingsgraad vraagt dan een echt diploma. Voor een aantal knelpuntberoepen worden nu geen werknemers gevonden, maar het is goed mogelijk dat heel wat mensen uit de doelgroep wel voor de job in aanmerking zouden komen. De link tussen vraag en aanbod wordt nog niet gelegd door de VDAB, maar zou een positieve rol kunnen spelen op het vlak van de tewerkstelling van allochtonen en het wegwerken van vooroordelen en discriminatie. Autochtonen zouden merken dat allochtonen een verantwoordelijke job kunnen uitoefenen. Door de hooggeschoolde allochtonen belangrijke, liefst zichtbare functies aan te bieden, kan een nieuwe dynamiek ontstaan.

Naast de elders verworven competenties moeten middelen worden gevonden om het aanbod – dat

Laurys

duidelijk bestaat, want dat blijkt uit het onderzoek en uit de persconferentiemap van het integratiecentrum Leuven – en de vraag van werkgevers om knelpuntberoepen in te vullen, op elkaar af te stemmen.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Laurys, wat u zegt, is juist, maar u mag niet vergeten dat het pact van 3 december wordt opgenomen in het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord 2002-2004. Daardoor kunnen de werkgevers via de techniek van het openstellen van vacatures voor doelgroepen, namelijk het Jobkanaal, meer mensen in de schijnwerpers plaatsen.

Ik raak er echter hoe langer hoe meer van overtuigd dat de term of categorie ‘allochtonen’ in de beleidsvoering moet worden vermeden. Wel moeten we de bijzondere soorten handicaps op de arbeidsmarkt belichten. Onder sommige van die handicaps hebben allochtonen meer te lijden dan anderen, denken we maar aan de erkenning van vaardigheden. Als we de grote algemene groep helpen, dan helpen we automatisch ook een groep beter opgeleide allochtonen. We moeten vermijden om een vorm van beleid te koppelen aan de allochtonen, want ‘de allochtoon’ bestaat niet, de groep is heel divers.

Nu hebben we het over de kleine groep hogeschoolden. Die mensen vragen zich af hoe hun vaardigheden, kwalificaties en diploma’s kunnen worden erkend door een werkgever. Bijvoorbeeld in klinieken moet daarbij een strenge procedure worden gevolgd, want de verantwoordelijkheden zijn er erg groot. Naast de hoogopgeleide allochtonen, zijn er ook veel allochtonen met taalproblemen en maken veel allochtonen deel uit van de groep laaggeschoolden. De ‘allochtonen’ vormen dus geen doelgroep op zich. De doelstelling blijft natuurlijk om zoveel mogelijk mensen aan het werk te helpen.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de minister, maar het is toch merkwaardig dat de doelgroep zelf een noodkreet slaakt. De mensen in kwestie hebben zich verenigd. We kunnen niet negeren dat de groep bestaat, en dat de leden een gezamenlijke bekommernis en handicap hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sociale begeleidingscel voor werknemers die hun werk dreigen te verliezen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sociale begeleidingscel voor werknemers die hun werk dreigen te verliezen.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega’s, zoals we weten, wordt spijtig genoeg heel Europa, heel Vlaanderen, maar vooral de Kempen, de jongste tijd zwaar getroffen door bedrijfssluitingen, collectieve ontslagen en herstructureringen. Een enquête van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voorspelt een verdere daling van de tewerkstelling.

In 2002 gingen in de Kempen alleen al 1.145 arbeidsplaatsen verloren en in de eerste 6 maanden van 2003 verloren nog eens 950 mensen hun job. Volgens ACV-verbondssecretaris Van Elsen blijven in de Kempen meer dan elders innovaties achterwege en worden de diensten voor onderzoek en ontwikkeling verder afgebouwd.

Mijnheer de minister, eind 2002 deed u de Kempen een aantal beloften. Zo zou de streek onder meer een sociale begeleidingscel voor bedreigde werknemers krijgen. De heer Verrydt van het Streekplatform Kempen stelt duidelijk dat de Vlaamse regering destijds, eind 2002, het verzoek om een sociale begeleidingscel voor de Kempen wel degelijk zag zitten, maar dat daarvan momenteel niet veel in huis komt. Ik citeer de heer Verrydt : ‘De regering begreep ook de noodzaak van een snelle realisatie van een sociale begeleidingscel, maar de concrete invulling, een paar maanden later, is zeer ontgoochelend.’ (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt en de heer Jan Laurys*)

Is het aan sommigen voorbehouden die mensen te citeren ? We zijn open en verdraagzaam tegenover iedereen. Als de andere kant niet open wil zijn tegenover het Blok, dan is dat hun zaak. Ik ga verder met mijn vraag.

Huybrechts

Het Streekplatform Kempen en het Subregionaal Tewerkstellingscomité laten weten dat de beloofde sociale begeleidingscel moet worden gedeeld met heel de provincie Antwerpen. In de praktijk betekent dit dat er amper een halftime kracht voor het sociaalbegeleidingswerk naar de Kempen komt. Van een concrete begeleiding is dan ook geen sprake meer.

Blijkbaar zijn de Kempen van ondergeschikt belang, want ondanks het feit dat de Kempen meer dan zijn deel van de economische tegenslagen te verwerken kreeg, worden de door de Vlaamse regering gedane beloften spijtig genoeg niet waargemaakt.

Mijnheer de minister, u bent minister van Werkgelegenheid voor heel Vlaanderen. Welke stappen onderneemt u teneinde ook – ik zeg dus niet alleen – de Kempense belangen te verdedigen en de gedane beloften van een volwaardige Kempense invulling van een socialebegeleidingscel voor werknemers die hun job dreigen te verliezen, na te komen?

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in januari of februari van dit jaar heb ik al een vraag gesteld aan minister Landuyt over de Subregionale Begeleidingscel Kempen. Ik heb toen uiteraard ook verwezen naar de stelling van het SPK en het STC Turnhout dat een volwaardige preventiecel voor de Kempen wenselijk is. U hebt toen geantwoord dat er slechts een halftime personeelslid ter beschikking zou zijn, maar dat er niet op die manier mocht worden gerekend. In de praktijk zal het echter wel zo uitdraaien.

Aan de andere kant is er al geweest op de blijvende economische achteruitgang in heel België, maar zeker ook in de Kempen. Daarbij zijn er nogal wat jobs gesneuveld. Daarom wil ik er nogmaals op aandringen werk te maken van een extra financiële en materiële inspanning voor die preventiecel, zodat het arrondissement Turnhout, dus de Kempen, niet moet delen in het personeel van andere arrondissementen uit de provincie. Dan zou er ook meer werk kunnen worden gemaakt van een aantal additionele taken die nu door die preventiecel waarschijnlijk niet naar behoren kunnen worden vervuld.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik sluit me aan bij de bekommernissen van de andere sprekers. Onze collega haalt zijn inspiratie waarschijnlijk uit een artikel in de Gazet van Antwerpen, waaruit inderdaad blijkt dat 950 tot 1.000 jobs verdwenen zijn, en waarin ook wordt gerefereerd aan de voorstellen die destijds zijn gedaan. Er zijn twee preventieadviseurs per provincie, en die zullen overal komen, maar waar blijft de behandeling voor de Kempen, die toch zwaarder dan andere regio's getroffen is?

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag nog antwoorden op de opmerking van de heer Laurys dat het ACV waarschijnlijk niet graag zal zien dat het Vlaams Blok hen citeert. Mijnheer Laurys, met bepaalde personen van het ACV, zonder namen te noemen, heeft het Vlaams Blok heel goede contacten. Misschien weet u dat niet. We hebben met heel wat mensen van het ACV op de werkvloer, zij het dan niet met de top, goede contacten.

De voorzitter : Waarvan akte.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, u zegt 'waarvan akte', maar het is niet omdat zij dat zeggen dat het waar is.

Mevrouw Veerle Declercq : Agalev heeft ook heel goede contacten.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, ik heb graag dat u de werkelijkheid ontkent. Dat speelt alleen maar in ons voordeel.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik ontken de ernst van de situatie in de Kempen niet.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, begrijpt u wel wat ik zeg?

Minister Renaat Landuyt : Het beleid ten aanzien van de Kempen wordt door twee grote lijnen gekenmerkt.

In het kader van het mobiele team is voor Antwerpen in twee interventieadviseurs voorzien. Aangezien we verschillende selectierondes nodig hadden om de juiste personen aan te duiden, zijn die adviseurs pas op 1 juni 2003 aangeworven. Twee personen volgen momenteel een opleiding. Die opleiding vindt gedeeltelijk in Antwerpen en gedeeltelijk in de Kempen plaats. Conform de afspraken die met het STC en met het streekplatform van de

Landuyt

Kempen zijn gemaakt, staat in de opdracht aan de VDAB dat de adviseurs zich prioritair op de Kempen moeten richten. Deze streek heeft in 2002 immers een golf van ontslagen gekend.

De interventieadviseurs moeten in de Kempen een volwaardig netwerk uitbouwen. Ze moeten de bedrijven, de vakbonden en de VDAB hierbij betrekken. De directeur van het VDAB-kantoor te Turnhout stelt een permanent lokaal ter beschikking. Hij zorgt tevens voor de nodige inhoudelijke begeleiding.

Hoewel de interventieadviseurs voor de hele provincie Antwerpen zijn aangenomen, richten we ons momenteel specifiek op de Kempen. Conform het door het STC en het streekplatform van de Kempen opgestelde memorandum, zal de VDAB een project opstarten waarvoor Europese steun zal worden gevraagd.

Dit project zal gericht zijn op het verlenen van intensieve steun aan recent ontslagen werknemers die getroffen zijn door een collectief ontslag, door een sluiting, door een herstructurering, door een faillissement of door een vereffening. Het project moet deze mensen een arbeidsmarktgerichte trajectbegeleiding aanbieden. De begeleiding zal zich van de reguliere trajectbegeleiding van de VDAB onderscheiden door een snellere opname in de begeleiding, door intensievere acties en door een aangepaste methodiek. Zodra het project is goedgekeurd, zullen zes bijkomende consultants, elk met een capaciteit van 100 begeleidingen per jaar, instaan voor de intensieve begeleiding van de ontslagen of met ontslag bedreigde werknemers in de Kempen.

De Europese financieringsmogelijkheden voor dit project worden momenteel onderzocht. Zodra dit onderzoek is afgerond, zal het project worden ingediend.

Verder wil ik er nog even op wijzen dat we vanuit het bevoegdheidsdomein Werkgelegenheid de Kempen de grootste aandacht hebben geschonken. Gezien de gebeurtenissen, is dit een verantwoorde keuze geweest. Ik denk hierbij aan de begeleiding van de ontslagen werknemers van Verlipac, het bedrijf dat de sluitingsgolf in gang heeft gestoken. We hebben de zogenaamde werkantenne ondersteund. We hebben bijkomende plaatsen in de sociale tewerkstelling toegekend. Wat het werkgelegenheidsbeleid betreft, beschouwt de Vlaamse overheid de

Kempen als een regio die onze bijzondere aandacht verdient.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik hoop dat hij in die regio de nodige inspanningen zal leveren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het asielcentrum De Passage – het vroegere Zon en Zee – in Westende

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het asielcentrum De Passage – het vroegere Zon en Zee – in Westende.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, het zal sommigen misschien verbazen dat ik hier een vraag om uitleg over dit onderwerp wil stellen. In zijn antwoord zal de minister dit allicht als een federale materie omschrijven. Mijns inziens heeft deze problematiek evenwel een Vlaamse dimensie.

Zoals iedereen allicht weet, heeft de federale regering enkele jaren geleden twee vakantiecentra gekocht om, in het kader van het gewijzigde vluchtelingenbeleid, 1450 illegalen onder te brengen. Zo is Zon en Zee in Westende, dat de federale regering 13 miljoen euro heeft gekost, een asielcentrum voor 700 illegalen geworden. De omwonenden en de lokale middenstand zijn onmiddellijk in opstand gekomen tegen de inplanting van dit centrum. Ik kan dit goed begrijpen. De omwonenden voelden zich onveilig ; de middenstanders waren wrevelig omdat de vakantiegangers verdwenen.

Drie jaar en een aantal vonnissen later heeft de federale regering het juridische steekspel opgegeven. De rechter heeft geoordeeld dat permanente bewoning in een recreatiegebied niet is toegestaan. De federale regering heeft zich ertoe verbonden om de site binnen een periode van zes maanden te

Verfaillie

ontruimen. Zodra dit is gebeurd, zal het gebouw leegstaan.

Op het ogenblik dat Zon en Zee een asielcentrum is geworden, heeft de minister, bevoegd voor het toeristische beleid aan de Vlaamse kust, een aantal compensaties voor de regio beloofd. Als ik me goed herinner, heeft hij het toen onder meer over een schaatspiste, over een kinderspeeldorp en over een manège gehad. *(Opmerkingen)*

De minister heeft toen tevens beloofd dat hij de regio door middel van financiële participaties in een aantal initiatieven leefbaar zou houden.

Binnenkort zal het gebouw leegstaan. De minister heeft ongetwijfeld zeer goede contacten met de toeristische sector. Hij heeft ongetwijfeld al met verschillende instanties onderhandeld over de mogelijkheden om dit gebouw een nieuwe toeristische functie te geven. Misschien heeft hij al contact opgenomen met immobiliënmakelaars of met andere actoren in de toeristische sector, zoals de heer Ramoudt.

Mijnheer de minister, welke initiatieven wilt u eigenlijk nemen om Zon en Zee in de toekomst weer een toeristische functie te geven ?

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, ik kan de bezorgdheid van de heer Verfaillie in bepaalde mate delen. De minister zal, binnen de grenzen van zijn eigen bevoegdheden, over de toekomst van dit gebouw moeten waken.

Aangezien de federale overheid dit gebouw inderijd heeft gekocht, bevinden we ons natuurlijk niet op het juiste niveau om deze discussie te voeren. Ik wil er trouwens op wijzen dat deze transactie een bekend onderdeel van de christelijke zuil uit de financiële nood heeft geholpen. *(Opmerkingen)*

We moeten nagaan wat de federale regering met dit gebouw van plan is. De minister moet de federale plannen in het oog houden. Tenslotte gaat het hier om een toeristisch-recreatieve zone. Dit betekent niet noodzakelijk dat het gebouw een hotel van een privé-immobiliëngroep moet worden. De minister moet de federale overheid er gewoon op wijzen dat Zon en Zee een toeristische bestemming moet krijgen. We moeten absoluut vermijden dat het gebouw een aantal jaren zou leegstaan omwille van een juridisch steekspel over de verkoop

of omwille van meningsverschillen tussen de Vlaamse en de federale overheid. Dit zou zeker geen goede zaak zijn.

Ik weet dat de minister over de nodige knowhow beschikt. Ik reken er dan ook op dat hij de belangen van zijn departement zal behartigen en dat hij de Vlaamse bekommernissen bij de federale overheid tijdig zal aankaarten. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, ik zou hierbij twee korte bedenkingen willen maken.

Mijn eerste bedenking hoort eigenlijk op het federale niveau thuis. We mogen namelijk niet uit het oog verliezen hoe de overheid is omgesprongen met de mensen die in het asielcentrum zijn opgevangen. Dit onderwerp is hier nog niet aan de orde gesteld. De heer Verfaillie heeft het daarnet over onrust gehad. De aanwezigheid van deze mensen is evenwel niet door iedereen even negatief opgevat. Een gedeelte van de plaatselijke bevolking heeft de vluchtelingen aanvaard.

De heer Verfaillie heeft het daarnet over het onveiligheidsgevoel in de buurt gehad. Dergelijke gevoelens komen in elke wijk wel eens voor. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Hoewel dit aspect in dit verband sterk is benadrukt, leeft het in andere wijken ook. Heel wat mensen gaan ervan uit dat de aanwezigheid van die mensen sowieso voor problemen zal zorgen en spannen een proces in. *(Opmerkingen van minister Renaat Landuyt)*

De heer Jan Verfaillie : Ik wil hier nogmaals herhalen wat ik daarnet heb gezegd. Als inwoner van Veurne heb ik vastgesteld dat dit gevoel in de regio leefde.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik heb ook andere signalen opgevangen. Bepaalde mensen vonden blijkbaar dat het goed ging, dat de vluchtelingen zich hadden geïntegreerd en dat ze evengoed de lokale winkels bezochten.

Mijn tweede opmerking betreft het zuinig ruimtegebruik. Dit gebouw moet binnen de grenzen van zijn oorspronkelijke bestemming worden gebruikt. Indien we het laten leegstaan, zal op een andere

Declercq

plaats weer open ruimte worden ingenomen. Wat dit betreft, ben ik het eens met de vorige sprekers.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, los van de xenofobie van bepaalde mensen, wil ik hier even benadrukken dat het vrijkomen van dit asielcentrum een aantal toeristische perspectieven biedt. Onze mogelijkheden zijn uiteraard afhankelijk van de plannen van de federale overheid met dit gebouw.

Ik heb hierover al contact met de federale overheid opgenomen. Iedereen weet allicht dat de federale regeringsonderhandelingen momenteel volop bezig zijn. Vandaag weten we minder dan ooit hoe de toekomstige federale regering er precies zal uitzien.

We zullen onderhandelingen met de federale overheid voeren. Vanuit het beleidsdomein Toerisme beschikken we trouwens over een budget van 1 miljoen euro om een toeristisch project in Middelkerke uit te voeren. De onderhandelingen over dit project met mijn naamgenoot, burgemeester Landuyt, en met de andere betrokkenen in de regio zijn in volle gang. Afhankelijk van de plannen van de federale overheid met haar gebouwen heeft, biedt Zon en Zee een toeristische gelegenheid die we zeker niet willen negeren.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Met uitzondering van het eerste gedeelte, heb ik het antwoord van de minister goed begrepen. Ik stel vast dat de VLD, CD&V, Agalev en de sp.a allemaal vinden dat dit gebouw een nieuwe bestemming moet krijgen die voor de regio een meerwaarde inhoudt. We moeten vermijden dat het gebouw jarenlang zou leegstaan.

Ik vermoed dat het door de minister aangehaalde budget van 1 miljoen euro, waarover hij momenteel onderhandelingen voert met zijn naamgenoot, de burgemeester van Middelkerke, eventueel ook kan worden gebruikt om deze site een nieuwe bestemming te geven en in dit verband de nodige initiatieven te nemen.

De voorzitter : Mijnheer de minister, die laatste vraag wilde ik eigenlijk ook stellen. Kan dat budget eventueel worden aangewend om, indien de federale overheid tot een verkoop wil overgaan, Zon en Zee te kopen ?

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : We zijn volop bezig met een project waarvoor Toerisme Vlaanderen de belangrijkste beslissingen reeds heeft genomen. Gezien de gebouwen van Zon en Zee binnenkort vrijkomen of, beter gezegd, nog geen nieuwe functie hebben gekregen, dienen zich nieuwe mogelijkheden aan.

We hebben al contact opgenomen met de federale regering, omdat we deze kansen niet links willen laten liggen. Meer kan ik hierover vandaag evenwel nog niet zeggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de haalbaarheid van de invoeringsdatum voor de opleidings- en begeleidingscheques

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de haalbaarheid van de invoeringsdatum voor de opleidings- en begeleidingscheques.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord van 21 maart 2003 voorziet in een stelsel van opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers. De werkgevers beschikken al een tijdje over een soortgelijk systeem.

Het kabinet heeft vrij snel op dit akkoord gereageerd. In april 2003 is een voorstel naar voren gebracht. Vanaf 1 september 2003 zou dit systeem in voege moeten treden. Vorige week hebben we, naar aanleiding van mijn vraag om uitleg over het gebruiken van het sociaal overleg om het federaal overleg voor te bereiden, gezegd dat we misschien het best eerst zouden uitvoeren wat reeds is overeengekomen. Er is een rechtstreeks verband tussen deze discussie en de vraag om uitleg die ik hier vandaag wil stellen. *(Opmerkingen van minister Renaat Landuyt)*

Laurys

Mijnheer de minister, ik werk niet meer voor het ACV. *(Opmerkingen van mevrouw Veerle Declercq)*

Mijnheer de minister, ik moet opletten wat ik hier allemaal zeg. U schrijft me vaak te veel voorkennis toe. *(Opmerkingen van minister Renaat Landuyt)*

De voorbije vier jaar heeft nog niemand me een vraag gesuggereerd. Ik informeer me en ik krijg bepaalde teksten. Dat is echter ook mijn opdracht als volksvertegenwoordiger. *(Opmerkingen van minister Renaat Landuyt)*

Hoewel u deze deadline vorige week nog eens hebt bevestigd, heb ik vernomen dat de cheques er op 1 september 2003 allicht niet zullen zijn. De software moet nog worden ontwikkeld. De overheidsaanbesteding voor de uitgifte moet nog gebeuren. Deze procedure is vergelijkbaar met de procedure voor de cheques die door Sodexho worden gebruikt. De Kruispuntbank moet nog een procedure vastleggen. Bepaalde mensen zijn van mening dat de deadline niet meer haalbaar is.

Bovendien blijkt het niet duidelijk te zijn welke kosten de cheques nu eigenlijk dekken. Volgens sommigen kunnen deze cheques enkel worden gebruikt om de rechtstreekse opleidingskosten te betalen. Het zou hier dan enkel om de loonkosten van de opleidingsverstrekkers gaan. Volgens anderen moeten die cheques ook voor de aankoop van cursussen en lesmateriaal kunnen worden gebruikt.

Mijnheer de minister, hoe zit het met de vooropgestelde datum? Is 1 september 2003 nog steeds een haalbare datum of is reeds een nieuwe datum vooropgesteld? Welke kosten zullen door de cheques kunnen worden gedekt?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik vraag me af wat de bedoeling of het politieke nut van een dergelijke vraag om uitleg is.

De heer Jan Laurys : De werknemers wachten op die cheques. De cheques zijn in het werkgelegenheidsakkoord opgenomen en wij krijgen te horen dat de cheques er niet tijdig zullen zijn.

Minister Renaat Landuyt : Dat is vroegtijdig pessimisme. Ik sta achter het voluntarisme dat eigen is aan onze legislatuur. Ik geloof dat we op tijd klaar zullen zijn.

De heer Jan Laurys : Ik stel deze vraag om uitleg omdat ik dit voluntarisme wantrouw.

De voorzitter : Mijnheer de minister, u kunt ook gewoon ja of neen antwoorden.

Minister Renaat Landuyt : Ik ga er nog steeds van uit dat de cheques op 1 september 2003 kunnen worden gelanceerd. De VDAB, de beste overheidsdienst van Europa, werkt hier met man en macht aan. Ik heb voorlopig geen enkele reden om aan het halen van de deadline te twijfelen.

De emittente is vorige week toegewezen. De firma Accord is als beste uit de bus gekomen. Accord moet tegen het midden van augustus 2003 een toepassing uitwerken. We hebben in een testfase van twee weken voorzien. Alle diensten hebben me laten weten dat ze nog steeds op schema zitten. De sensibiliseringscampagne, die met de lancering van de cheques gepaard gaat, wordt momenteel voorbereid. We hebben alle hens aan dek geroepen om tijdig klaar te zijn. Ik hoop dat het ons lukt. Ten tijde van de dienstencheques waren we twee weken te laat. Ik heb nog geen enkele reden om aan te nemen dat we ditmaal de deadline niet zullen halen.

De vraag over de aanwending van de cheques verbaast me enigszins. Dit zou in het werkgelegenheidsakkoord moeten staan. Normaal gezien, staat in de tekst van het werkgelegenheidsakkoord dat de cheques kunnen worden aangewend om de kosten te dekken die rechtstreeks aan een opleiding, een loopbaanadvies of competentiemeting zijn verbonden.

Het gaat hier enkel om de rechtstreekse kosten, zoals cursusmateriaal of het inschrijvingsgeld voor een opleiding of voor een test of examen. Aangezien dit geen rechtstreekse kosten zijn, komen verplaatsingskosten of kosten voor kinderopvang niet in aanmerking. Eigenlijk gaat het om alle kosten die aan een opleiding zijn verbonden en die niet onder een of andere tijdscredietregeling vallen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijn bronnen zullen zich tweemaal hebben vergist. De dienstencheques waren overigens meer dan twee weken te laat. *(Opmerkingen)*

Minister Renaat Landuyt : Op een bepaald ogenblik heeft minister Onkelinx 1 mei als deadline naar voren geschoven. De Vlaamse overheid heeft

Landuyt

die deadline slechts met één week gemist. (*Opmerkingen van de heer Jan Laurys*)

Mijnheer Laurys, u stelt me deze vraag om uitleg enkel omdat u me in oktober 2003 wil aanvallen indien de cheques er op 1 september 2003 niet waren. Mijns inziens zal deze aanpak u geen stemmen opleveren. (*Opmerkingen*)

Onlangs hebben we trouwens een interessante analyse van het tijdskrediet in 2002 gemaakt. Uit dit rapport blijkt dat tijdskrediet in 80 percent van de gevallen wordt aangevraagd door vrouwen die voor hun kinderen willen zorgen. Meestal gaat het om de echtgenotes van koppels waarvan beide partners het druk hebben. Slechts een klein percentage van het aangevraagde tijdskrediet wordt gebruikt om iets bij te studeren. We mogen ons in dit verband geen illusies maken. (*Opmerkingen*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gedetineerden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Declercq tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstelling van gedetineerden.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag om uitleg betreft de tewerkstelling van gedetineerden. Uit de huidige werkloosheids- en tewerkstellingssituatie blijkt dat bepaalde bevolkingsgroepen in Vlaanderen van de arbeidsmarkt worden uitgesloten. Uit de werkzaamheidsgraad blijkt dat een aantal groepen op dit ogenblik onvoldoende aan bod komen op de arbeidsmarkt. Zo wordt de motivatie, de betrokkenheid en het potentieel van personen met een problematisch verleden, zoals de ex-gedetineerden, te weinig geïntegreerd.

De SERV is van mening dat de Vlaamse overheid veel krachtiger acties moet ondernemen voor be-

paalde groepen die bijzonder kwetsbaar zijn op de arbeidsmarkt, zoals personen die niet over een blanco strafblad beschikken. Het aantal ex-gedetineerden dat van specifieke herinschakelingsmaatregelen geniet, blijkt bovendien zeer beperkt.

We moeten dringend een fundamenteel debat over deze situatie voeren. Het al dan niet beschikken over een volwaardige baan en het participeren op de arbeidsmarkt zijn duidelijke uitingen van de dualisering van de samenleving. Het is bovendien een onbetwistbaar feit dat ex-gedetineerden met een job minder snel weer in de criminaliteit verzeilen.

Ten gevolge van de staatshervorming is de hulpverlening aan gedetineerden expliciet een gemeenschapsbevoegdheid geworden. Deze bevoegdheid omvat de beroepsopleidingen en de begeleiding naar de arbeidsmarkt van ex-gedetineerden.

Het strategisch plan voor hulp en dienstverlening aan gedetineerden vormt een eerste aanzet om de integratiekansen van deze mensen te vergroten. Het operationeel model voor de implementatie van het strategisch plan voor hulp en dienstverlening aan gedetineerden vormt een tweede aanzet. In feite gaat het hier om de concrete operationalisering van het strategisch plan voor hulp en dienstverlening aan gedetineerden. De Vlaamse regering heeft dit plan reeds in juli 2002 goedgekeurd.

Wanneer we het in de toekomst over kansengroepen hebben, zouden we, naast de personen met een handicap, de allochtonen en de kansarmen, de ex-gedetineerden ook moeten vermelden. Deze mensen worden in het dagelijks leven met heel wat barrières geconfronteerd.

Het preventieve aspect van deze problematiek belangt overigens de hele samenleving aan. Indien deze mensen over een woning en over werk kunnen beschikken, zullen ze minder snel weer in de criminaliteit belanden.

Heeft de minister zicht op de tewerkstellingskansen en op de toegang tot de arbeidsmarkt van ex-gedetineerden ? Zijn deze kansen al eens onderzocht ? Heeft de minister plannen om deze problematiek aan te pakken ? In hoeverre zijn de in het strategisch plan en in het operationeel model geformuleerde doelstellingen inzake werkgelegenheid reeds gehaald of op weg om binnen afzienbare tijd te worden gehaald ?

Wat dit laatste betreft, denk ik concreet aan de toegang tot werkgelegenheidsprogramma's, aan het gelijkstellen van de detentieperiode aan een werk-

Declercq

loosheidsperiode, aan opleidingspremies en loonvervangende vergoedingen voor gedetineerden, aan compensaties voor loonverlies, aan specifieke tewerkstellingsmaatregelen, aan een jobaanbod en begeleiding op maat, aan een voldoende uitgebreid personeelskader bij de VDAB en bij de psycho-sociale dienst en aan een werkzekerheidsregeling bij het instappen in een arbeidsproject.

Op het federale niveau wordt veel gediscussieerd over het belang van het attest van goed zedelijk gedrag in de openbare diensten. Aangezien de openbare diensten een dergelijk attest eisen, komen de meeste ex-gedetineerden in de privé-sector terecht. We zijn uiteraard realistisch genoeg om te beseffen dat deze verplichting niet zonder meer kan worden afgeschaft. We pleiten enkel voor een verfijning of een versoepeling van deze regel op het federale niveau.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, ik zou toch een kleine opmerking willen maken. Ik vind het namelijk vrij kras dat hier voor compensatie voor het geleden loonverlies wordt gepleit. Gaat het hier over het verlies van loon uit wettelijke arbeid of over het feit dat wie in de gevangenis zit geen overvallen meer kan plegen? We moeten een beetje logisch blijven.

Ik heb er geen probleem mee dat er in de gevangnissen herscholingsprogramma's worden georganiseerd, zolang alle gedetineerden maar niet worden opgeleid tot slotenmakers. We moeten de kat immers niet bij de melk zetten.

Wanneer er wordt gepraat over compensaties voor loonverlies voor gedetineerden, is mijn reactie dat het toch om mensen gaat die gestraft zijn. Dat die mensen worden gelijkgesteld met personen met een handicap, choqueert me. Iemand met een handicap heeft immers niet om die handicap gevraagd.

De voorzitter : Niet alle gevangenen zijn ramkramers. Heel veel gevangenen zijn geen criminelen. Er is een groot verschil tussen een gedetineerde en een crimineel. Men komt vlugger in de gevangenis terecht dan men denkt. Vaak hebben gedetineerden ook een gezin en kunnen ze na hun detentie hun oude job niet verder uitoefenen. Het gaat dus om een zeer complexe aangelegenheid, die genuanceerd moet worden bekeken.

Mevrouw Veerle Declercq : We kunnen gedetineerden officieel beschouwen als mensen die minder kansen hebben. In die zin zijn er gelijkenissen met personen met een handicap en met allochtonen. Het feit dat gedetineerden minder kansen hebben, zorgt er vaak voor dat ze snel hervallen. We willen de gedetineerden dus niet gelijkstellen met personen met een handicap.

De heer Roland Van Goethem : Ik weet ook wel dat een gedetineerde niet per definitie een zware crimineel is. Het gaat in elk geval wel altijd om mensen die iets hebben mispeuterd.

De voorzitter : Een gevangenisstraf is een heel zware straf. Iemand die nog maar een week in de gevangenis zit, denkt over het algemeen dat hij er al 2 maanden zit. Een gedetineerde wordt van zijn vrijheid beroofd en wordt daarnaast nog eens sociaal gestraft. De sociale gevolgen van de vrijheidsberoving vormen als het ware een extra straf die door de rechter niet in ogenschouw wordt genomen. Om dat aspect van de straf op te vangen moet de maatschappij een regeling uitwerken, want anders hervallen gedetineerden heel gemakkelijk. Dat is de realiteit.

De heer Roland Van Goethem : Dat kan ik begrijpen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn administratie heeft me gevraagd om iets recht te zetten. Het strategisch plan van minister Vogels was niet de eerste aanzet. Het Europese Desmos-project werkt al langer in de richting van een combinatie tussen detentie en het zoeken naar werk. De tekst van minister Vogels geeft bovendien geen volledig beeld van wat we doen vanuit Werkgelegenheid.

Op basis van de evaluatie van het Europese Desmos-project werd het pilotproject in verband met de arbeidsmarkttoeleiding verbeterd, uitgebreid en geïntegreerd in de reguliere werking van de VDAB. Iedereen die mijn verleden kent, zal begrijpen dat ik een groot voorstander was van die integratie in het reguliere beleid.

We bevinden ons dus niet meer in de onderzoeksfase. We zitten in de fase van regulier beleid, waarbij gedetineerden in de gevangenis reeds worden begeleid naar werk, omdat we weten dat ze op die manier sneller kunnen vrijkomen en zich sneller opnieuw in de maatschappij kunnen integreren. We doen dus economisch relevant werk.

Landuyt

Ik heb geen onderzoeksplannen. Het is echter wel de bedoeling om de begeleiding nog meer in het normale beleid in te bedden. We gaan dus verder dan wat in de tekst van minister Vogels staat.

Uit onze evaluatie van het begeleidingsplan 2001-2002 blijkt dat slechts 46 procent van de deelnemers aan het project effectief aan het werk is na de detentieperiode. Dat is een reëel cijfer.

Ik wil benadrukken dat we werken via een begeleidingsplan voor ex-gedetineerden, dat sinds 2001 elk jaar wordt herhaald door de VDAB. We werken niet alleen in de gevangnissen van de Noorderkempen, maar bijvoorbeeld ook in die van Leuven, Gent, Dendermonde en Brugge. We bereiken ongeveer 520 gedetineerden per jaar. Er loopt nog een experiment in het arresthuis van Antwerpen, in samenwerking met een lokale vzw van het justitieel welzijnswerk.

Op de begroting voor het beleidsdomein Werkgelegenheid werd voor het jaar 2001 en 2002 voorzien in ongeveer 258.000 euro voor het project. Voor 2003 spreken we over 455.000 euro. Er worden 8 voltijdse eenheden ingezet door de VDAB. Er is iemand voltijds aan het werk in de gevangnissen van Brugge, Dendermonde, Gent, Turnhout, Merksplas en Leuven en iemand halftijds in de gevangnissen van Wortel en Hoogstraten. Bovendien is er een voltijdse kracht die instaat voor de coördinatie.

Die detentieconsulenten gaan met hun laptop de gevangenis binnen en doen daar aan arbeidsbemiddeling.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U spreekt over 520 gedetineerden die per jaar worden bereikt. Kunt u dat cijfer in een percentage omzetten ?

Minister Renaat Landuyt : Er zijn 8.000 tot 9.000 gedetineerden.

De voorzitter : Daarbij zijn natuurlijk ook de mensen die in voorarrest zitten en dus geen straf uitzitten.

Minister Renaat Landuyt : De mensen die echt een straf uitzitten en perspectieven hebben op hun vrij-

lating, hebben uitzicht op een job nodig om hun vrijlating te kunnen bepleiten.

Gevangenen kunnen vanuit bepaalde jobvooruitzichten in de gevangenis reeds kiezen voor een opleiding. De service wordt dus binnengebracht in de gevangenis. Bovendien gaan de detentieconsulenten bij werkgevers pleiten voor bepaalde kandidaten. We gaan op die manier binnen onze bevoegdheden maximaal mee met het justitieel welzijnswerk. We bevinden ons ook deels op het terrein van de psychosociale dienstverlening. We zorgen dus voor goede afspraken met de welzijnssector en met Justitie.

Het komt erop neer dat we het als een van onze kerntaken beschouwen om in de gevangenis reeds mensen te begeleiden naar werk. Dat heeft maatschappelijk, economisch en persoonlijk nut.

Mevrouw Veerle Declercq : Welke evoluties zijn er in verband met het begeleiden van die mensen ?

Minister Renaat Landuyt : We houden de cijfers voortdurend in het oog. Het enige smaakmakende cijfer dat ik kan geven, is die 46 procent.

Mevrouw Veerle Declercq : Krijgen alle gedetineerden die begeleiding ?

Minister Renaat Landuyt : Er komt wat vrijwilligheid bij kijken. Bovendien hebben we genoeg werk met die 520 mensen die we nu op jaarbasis begeleiden en professioneel aan werk proberen te helpen. Ik ben zeer tevreden over het project en over het feit dat de VDAB de gedetineerden nu ook als doelgroep beschouwt.

Mevrouw Veerle Declercq : Er is nog de problematiek van de privacy. Die speelt toch ook vaak een rol ?

Minister Renaat Landuyt : De kennis die we hebben opgebouwd binnen de VDAB, is gebaseerd op de kennis van een aantal mensen die aan het Desmos-project hebben meegewerkt. Ze hebben een feeling aangekweekt in verband met wat ze tegen een werkgever mogen zeggen en wat niet, wanneer ze bemiddelen voor een gedetineerde. Ze hebben een bijzondere techniek. De detentieconsulenten krijgen trouwens ook een specifieke opleiding.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.18 uur.*